

वधमोहृषयो दिवा इवोदृष्टौ तथाद्भीमृ
नवर्मी क्षम्यपत्तस्य पिवनीकः कलामपि ।
द्वर्मी मरुतचापि रुद्रा एकादशीं कलाम् ।
दाहशीनु कलां विश्वदृष्टवद्वच चयोदशीम् ।
चतुर्दशीं पशुपतिः कलां पिवति निवशः ।
ततः पश्चदशीचेव पिवन्ति पितरः कलाम् ।
कलावशिष्टो विश्वीतः प्रविष्टः स्तुतं मङ्गलम् ।
अमार्यां विश्वते रस्मौ अमावास्यी ततः स्तुता ।
पूर्णाङ्गे विश्वते चाके मध्याह्ने तु वनस्पतिम् ।
अपराह्ने विश्वतप्तु स्वयोनिवारिसम्भवः ॥
आपः प्रविष्टः सोमस्य शेषया कलयैकया ।
हृषगुल्मताऽदान्निष्ठादयति चौघड्यौः ।
तमोश्चिं स्थितं गावचरन्त्यापः पिवन्ति च ।
तदद्वादुगतं गोभ्यः चौरत्तुपयच्छति ।
तनुचीरमवतं भूत्वा मन्त्रभूतं हिजातयः ।
स्वाहाकारवट्टकारेचैकल्पाहुतयः क्रमात् ॥
हुतमयितु देवाय पुनः बोमं विवहैयेतु ।
एवं चंद्रीयते बोमः चौबाह्यायायते पुनः ।
तमात् स्तुतं ग्राह्णात् चयद्विविधिभिसुः ॥

इति देवीपुराये चन्द्रचयट्टिः ॥ * ।
ब्रह्मोवाच ।

“यद्यन्तं वदते जोको वालिश्वत्वामहामते ।
तदह्नं चंप्रवस्यामि चन्द्रस्त्रियोपरागिकम् ॥
यदि सत्त्वमर्यं ग्रस्त्वेचोराशिद्वाकरः ।
तत्त्वं नोदरस्येव राहुर्न भस्मायात् कृतः ॥
अथवा राहुवाक्यम् ग्रन्तवक्तं प्रवेशितः ।
ततः कथं द्यन्तेचौस्त्रैः ग्राह्णात् न विखण्डितः ।
विसुक्तं पुगदेवत्तयेदाखलमङ्गजः ।
न चास्यापद्यते तेजो न शानादप्यासितः ।
यदि वा त्वेष लिपीतः कथं दीप्ततरोभवतु ।
तमात् तेजसा राष्ट्रो राहोवक्तं गमिष्यति ।
भस्मार्यं चंद्रेवार्जा बोमः द्वः स्वयम्भुवा ।
तत्त्वस्यमन्तवापि स्वमूर्तं स्तुत्येतजसा ।
पिवत्यन्मयं देवाः पितरस्य स्वधान्तम् ।
चयच विश्वतस्यैव चयलिंश्वतस्यैव च ।
चयच विश्वहस्याच देवाः भोमं पिवन्ति वे ।
राहोरप्यद्यतं भायं पुरा द्वृष्टं स्वयम्भुवा ।
तमात्तदाहुरागव पातुमिच्छति पर्वतः ।
उद्गः पार्षिर्वै छायां मदाकारान्मोमयः ।
पातुमिच्छन् तत्त्वेचूमाश्वादयति शायया ।
शुक्ले च चन्द्रमयेति शुक्ले पर्वति भास्त्ररम् ।
स्तुत्यमङ्गलं खन्तु चन्द्रसेव विचाचति ।
तमात् पिवति तं राहुस्तुमस्त्राविनाशयन् ।
अविहिंश्वन् यथा पद्मं पिवति भमरो मधु ।
चन्द्रस्यमवतं तदमेदादाहुरचुते ।
चन्द्रकान्तो मध्यिदतुहिन् चरते चायात् ।
चरतपि न हीयेत तेजसा नैव स्तुते ।
यथा स्तुतं श्वादुत्पात्य पावकं शुभम् ।
न भवत्वङ्गीनोपि तेजसा नैव स्तुते ॥
एवं चन्द्रस्य स्तुतं श्वादितापि राहुवा ।
खतेजसा न स्तुते नाहुहीयौ वभूवतुः ॥
प्रवेशय च चन्द्रस्य मानिक्कलस्याद्वितः ।

सोमो देवतसंयोगात् श्वायायोगाच पार्थिवात् ।
राहोच वरलवादे पश्चरेदन्तं श्वशै ।
खदोहकाले संप्राप्ते वत्वं द्विती च गौर्येता ।
खाङ्गादेव चरेत् चौर्णं तर्येत्वः चरतेऽन्तम् ।
पितेव रुद्धये देवाना सोमो मात्रेव लक्ष्यते ॥
यथा मातुः स्तुतं पौत्रा जीवने सञ्चक्षमात्रः ।
पौत्रान्तं तथा सोमात् द्वयन्ते सञ्चदेवताः ॥
समृद्धं चंद्रयोगेतु तथायं चरते श्वशै ।
तं चरन्तं यथाभागमुपजीवन्ति देवताः ॥
तमिन् काले समध्येति राहुरप्यवकर्षति ।
सञ्चमर्हन्ति भागच पादं प्राहुर्देव च ॥
चाक्रन्त्वं पार्थिवी श्वाया यात्री चन्द्रमङ्गलम् ।
स्तुतः स भागो राहोसु देवभागान्तु शेषवाकः ।
द्वितिं विधाय देवाना राहोः पञ्चगतस्य च ।
चन्द्रो च चयमायाति तेजसा नैव स्तुते ॥
तिथिभागाच यावनः पुत्रत्वकं प्रमाणतः ।
सञ्चच्छायास्थितः काजस्त्वावेव प्रकीर्तिः ॥
चातो राहुभूजः सोमः सोमाद्विहिं दिवाकरः ।
पर्वत्काले स्थितिलेवं विपरीताः पुनः पुनः ॥
अतश्चादयते राहुरभवच्छशिभास्त्ररौ ।
राहुरभन्तकसंस्यानः सोममाच्छाया तिष्ठति ॥
उहृत्य पार्थिवीं श्वायां धूमेव इत्येति ।
चन्द्रस्य यदवस्त्वं राहुया भास्त्ररस्य च ।
गावावस्त्रितं तस्य केवलं यामलौक्तम् ।
कर्दमेन यथा वक्तं सुकामप्युप्त्यते ॥
एकोदेशेऽप्य सञ्चदा राहुणा चन्द्रमाच्छाया ।
प्रचालितं तदेवेष पुनः शुक्लतरं भवेत् ॥
राहुयुतं भवेत्तदित्तमैं चन्द्रमङ्गलम् ।
राहुवाच्छादितौ वापि द्विती चन्द्रदिवाकरौ ।
विश्राः शालिपरा भूत्वा पुगरात्याययन्ति तम् ।
एवं न यद्यते स्तुत्यचन्द्रमाच्छाया शक्तते ॥
अवृद्धास्त्रं न पश्यन्ति मातुवा मांसिच्छृः ।
जगतस्मोहनं चेतु यद्यन्तं चन्द्रस्त्रियोः ॥
इत्यावे देवीपुराये यद्यविकल्पः ॥ * ।
विश्रोद्देवपित्रादात्मकारखलं राजयम्भादिकार-
यत्वं कालिकापुराये २०१२१ अध्यायोद्देव-
तम् ॥ * । (कर्त्तव्य, चिः । यथा, अग्नवेदे ।
१० । ५५ । ५ ।

“विधुः दक्षां समने चूक्णां
युवानं सन्तं पश्यतो जगार ॥”

“विधुः विधातारं सञ्चस्य द्वितीः कर्त्तारं
विपूर्वो इत्यातिः करोत्वर्चे ॥” इति विधात्ये
वायवः ॥

विधुतः, चिः, (वि+धु+तः) इत्यातः । इत्य-
मरः । (यथा, भागवते । ६ । १६ । २५ ।

“स तत्र विभक्तस्यमस्त्रदङ्ग
आत्माभूत्वा विधुतविलिङ्गः ।
परेषमेव वस्त्रिणि वादुर्देवे
तेभे गतिं भागवतीं प्रतीतः ॥”)

कन्यितच ।

विधुतिः, चिः, (वि+धु+तः) कन्यितम् । (यथा,
कलाविकासे । २ । २८ ।

“तं वहति चोऽन्यदिः वभूमङ्गं विधुतद्वस्त्रायः ।
वस्त्रकवचनः पापो वित्तिचौदृः छवोद्यमा-
तातः ॥”)

“पाद्याचेभुविधुतिभिः समितैभुविलासे-
भेष्यमध्यैचलकुतपैः कुरुतेऽग्नेनैः ॥”
निराकृतिः । यथा, तचैव । ४ । २२ । ३८ ।
“यमितिहं सदसदामतया विभाति-
मायाविनेकविधुतिसज्जि वाहुविद्धिः ॥”)
विधुनन्, ज्ञौ, (वि+धू + ज्ञौ । लुट् । उक्-
च । एवोदरादिवात् इत्यः ।) कन्यनम् । इति
चटाधरः ।
विधुनुदः, यु, (विधु + तुहति पौड्यतौति । विधु +
तुह + “विधुतसोसुदः ॥” ३ । २ । ३५ । इति
खण्ड । सम् ।) राहुः । इत्यमरः । (यथा,
मायै । २ । ३१ ।
“नीतिरापदि यहन्यः परक्षम्भानिनो हिते ।
विधुतिविधुतस्येव पूर्वस्त्वयोत्पाय वः ॥”)
विधुपञ्चरः, यु, (विधोः पञ्चरः वक्त्राद्य इव तद्-
वाढ्यस्त्रात् ।) खड़गः । इति शृङ्गमाता ।
विधुप्रिया, ज्ञौ, (विधोचन्द्रस्य प्रिया ।) चन्द्र-
पत्रो । यथा । दाचाययो विधुप्रिया । इति
कोषान्तरम् ।
विधुरं, ज्ञौ, (विगता धूभारो यस्तात् । यमासे
चः ।) प्रविशेषः । इत्यमरः । कैवल्यम् । इति
चिकारप्रेषेषः । (प्रविशेषः । कैवल्य । यथा,
किरातोकाया मङ्गिनायहृतवैजयन्ते ।
“विधुरं प्रवद्याये खातु कदविधुश्चयोरपि ॥”
तथा च किराते । २ । १० ।
“विधुरं किमतः परं परे-
रवगीता गमिते द्यामिमाम् ।
चद्वैति वत् सुरैरपि
लय चमावितहृति धूश्चयम् ॥”)
विधुरः, चिः, (विगता धूः कार्यभारो यस्तात् ।
ज्ञक्पूरिवः ।) विकलः । इति मेदिनी । रे,
२१६ । (यथा, कुमारे । ३ । १९ ।
“तदिहं क्रियतामनकारं
भवता वन्तु जनप्रयोजनम् ।
विधुरां ज्ञवनातिसर्वेनाव-
नु मी प्रापय पल्लविनिकम् ॥”)
विधुरा, ज्ञौ, इत्याता । इति मेदिनी । रे, २१६ ।
(ज्ञवैक्षायुमम्भै । यथा, सुर्यते । ३ । ६ ।
“ज्ञौर्हं ममाविचतसो धमस्योऽग्नौ माहका द्वे
क्षकाटिके द्वे विधुरे ॥”)
विधुवन्, ज्ञौ, (वि+धू+वन् । कृटादिवास्
चातुः ।) कन्यनम् । इत्यमरः । ३ । १४ ॥
विधुतः, चिः, (वि+धू+तः) कन्यितम् । (यथा,
कलाविकासे । २ । २८ ।
“तं वहति चोऽन्यदिः वभूमङ्गं विधुतद्वस्त्रायः ।
वस्त्रकवचनः पापो वित्तिचौदृः छवोद्यमा-
तातः ॥”)
अक्षम् । इति इमचक्रः ॥ (यथा, महागण-
पतिस्त्रोत्रे । १ ।
“योगं योगविदी विधुतविधयावभूमङ्गाश्चय-
प्राद्यूतसुधारचप्रद्यमरधानाशदावार्य-
पाम् ॥”)